

Manifest de la Nit de Sant Joan 1996

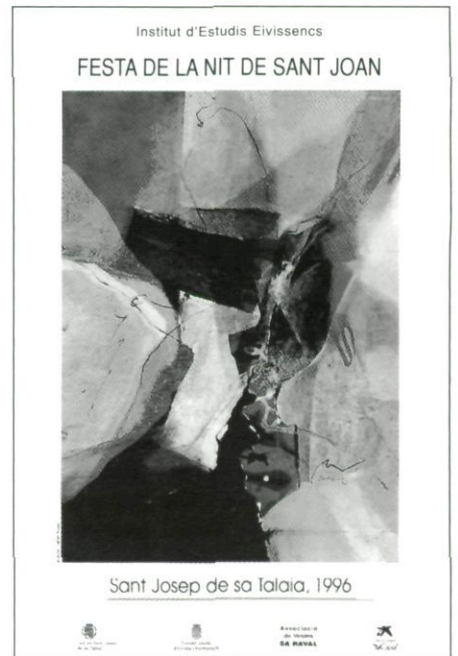
Bona nit a tots, josepins i josepines, eivissencs de tota l'illa i visitants d'arreu del món. I molts d'anys a tots els Joans i les Joanes.

Una vegada més ens hem reunit en aquesta nit màgica del foc que tot ho purifica per exorcitzar tots els mals i els perills que ens aguaiten, per fer ferm propòsit d'esmena de tot allò que no hem fet bé, i per mirar de prendre'n nota per al dia de demà.

Aquesta nit de Sant Joan, celebrada justament a Sant Josep de sa Talaia, ha de tenir, precisament, un sentit ben especial. No debades som al punt més alt de les Pitiüses, prop de sa Talaia per excel·lència, des d'on es poden albirar gairebé

totes les nostres terres i costes i des d'on, també, hem d'irradiar esperança en un futur millor per a totes les terres de les Pitiüses i els hòmens i les dones que les habitam.

Sant Josep de sa Talaia ha estat bressol i alhora reducte de totes les nostres tradicions, bressol de les primeres civilitzacions que poblaren aquestes illes i llar de visitants que han volgut defensar aferrissadament, com un més de nosaltres, els nostres balls, la nostra llengua, la nostra arquitectura, la nostra personalitat col·lectiva. També ha estat, però, un dels llocs on l'especulació urbanística ha fet més ferides en el cos de la nostra terra.

En aquesta nit de Sant Joan, idò, volem cremar, en aquest fogueró, la desídia que ens ha fet deixar de banda els nostres valors tradicionals, per abraçar-ne altres d'aliens, massa sovent no millors que els nostres o com a mínim de validesa discutible; volem cremar l'egoisme especulador que encara només vetla pels interessos particulars i immediats, sense parar-se a pensar que d'aques-

La nit començà amb el ball folklòric a càrrec del grup Aires de sa Talaia. (Foto: Vicent Ribas "Trull".)

Amb
l'encesca
del tradi-
cional
fogueró
finalitzà
la Festa
de la Nit
de Sant
Joan.
(Foto:
Vicent
Ribas
"Trull".)

ta manera es pot matar la gallina dels ous d'or; volem cremar la insensibilitat envers els mals que afecten el medi, els espais naturals, el paisatge; volem cremar en aquest foc purificador el poc amor propi de molts d'eivissencs i formenterers, que no som capaços de defensar amb l'energia necessària la nostra llengua catalana i de promoure'n l'ús en tots els àmbits, amb respecte cap als altres, però exigint també el mateix respecte per a nosaltres mateixos. I volem cremar, també, algunes pràctiques vergonyoses que s'han duit a terme en algunes institucions públiques, i de les quals l'últim canvi de govern a la Comunitat Autònoma ha estat un exemple ben poc edificant, puix que un problema intern de partit ha repercutit en tota la comunitat mentre al Parlament, representant de la sobirania del nostre poble, se li n'amagaven les causes.

Que es cremi, idò, tot això, aquesta nit, i que d'aquestes cendres sorgeixin nous desitjos i, amb ells, noves esperances. Uns desitjos i unes esperances que l'Institut d'Estudis Eivissencs centra en el respecte al nostre poble i a tot allò que representa:

Respecte al paisatge, a la natura, al medi natural. I en aquest sentit cal demanar a totes les institucions, i en aquesta ocasió a l'Ajuntament del poble que ens acull, un major rigor en l'aplicació de la disciplina ur-

banística, que només ha de ser la primera passa de tot un procés de planificació i ordenació del territori, fet amb criteris racionals i no especulatiu, tenint en compte els interessos reals de la població i preservant la terra i la seua riquesa natural per a les futures generacions d'eivissencs i formenterers.

Respecte a la gent que habitam aquestes illes, la nostra cultura, la nostra manera d'entendre el món, les nostres tradicions seculares, el nostre folklore, la nostra gastronomia... Tot forma part d'una unitat i no es pot entendre la terra sense la gent que l'habita, la viu i la treballa.

I respecte, també, cap a la nostra llengua catalana, que compartim amb mallorquins, menorquins, catalans i valencians. Esperam que la nova situació política propiciï la desaparició dels atacs a la unitat del català i acabi amb l'irracional i visceral secessionisme lingüístic que es produeix a les terres de parla catalana, de vegades amb malaltíssima virulència. Si la llengua és la nostra principal senya d'identitat, un respecte sense complexos i l'autoestima del nostre poble i de cada un dels individus que el componem ha de passar per l'ús cada vegada major de la nostra llengua. En aquest sentit és encoratjador que s'hagi elegit Sant Josep de sa Talaia per desenvolupar-hi un pla pilot de normalització lingüística.

Un pla pilot que, no cal dir-ho, l'Institut d'Estudis Eivissencs desitja i espera que tenguï continuïtat i fruits cada temporada, en ser la saó, i que ha d'estendre les arrels cap a l'escola —on s'ha d'iniciar de veritat qualsevol procés de normalització lingüística— i ha de créixer branques amunt, cap a les institucions, les empreses privades, integrant tots els grups que encara no dominen la nostra llengua, com els immigrants peninsulars i els residents estrangers. En el camí per recobrar la nostra llengua sempre hi serà l'Institut d'Estudis Eivissencs, compromès en aquesta tasca i sense mirar idees ni colors polítics. I en el pla pilot hem dispostat fundades esperances i no regatejarem cap esforç perquè arribi a bon port i sigui un exemple a seguir i a aplicar a la resta de les Pitiüses.

Que aquesta nit i aquest fogueró serveixin, ja que no per canviar el món de colp, ni tan sols Eivissa i Formentera, sí per fer-nos reflexionar i adoptar una actitud cada vegada més activa en defensa de la nostra personalitat col·lectiva, de la nostra terra i de la nostra llengua, i més oberta i solidària cap als altres pobles del món.

Bona nit a tots.

Sant Josep de sa Talaia
23 de juny de 1996